

Gazdag István

Európai polgárháborút vizionál (és szít) a CIA

antidogma.hu 2011. V. 10.

Az arab világon végigsöprő forradalmi hullám és a fukusimai atomkatasztrófa némileg elterelte a figyelmet az európai országok válságáról, pedig a helyzet tovább romlik a vén kontinensen is. Portugália drasztikus nadrágszój-megszorító intézkedésekre kényszerült, és ezzel együtt gyakorlatilag az Európai Pénzügyi Stabilitási Alap és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) gyámsága alá került. Spanyolország gazdasági helyzete napról-napra aggasztóbb, az elemzők többsége arra számít, hogy legkésőbb őszre fizetéképtelenné válik, ugyanakkor Görögország sem nyerte vissza költségvetési egyensúlyát az Európai Alap és az IMF tavaly júniusi segítsége ellenére sem.

Legutóbbi washingtoni találkozójukon az IMF és a G20-ak berkeiben is komoly aggodalom mutatkozott e tekintetben, különösen a görög adósság lehetséges, sőt egyre valószínűbb átütemezésének a perspektívájában. Ez valójában azt jelenti, hogy az ország ismét nagyon közel került a fizetéképtelenséghez, ami pedig katasztrofális lenne a görög állampapírokból alaposan bevásárló európai bankok számára. A legrosszabb elkerülésére két megoldás kínálkozik: megszigorítani a segélyterv feltételeit és újabb megszorító intézkedésekkel tovább szorongatni a görög népet, akár egy súlyos társadalmi tiltakozóhullámot is kockáztatva, vagy további segélyekért pumpolni az Európai Alapot és az IMF-et. Újabb költségvetési megtakarításokat jelentve be Athén az előbbi megoldást választotta, miközben az euróövezetből való kilépést is fontolgatja.

Az egyik német kiadvány által nemrég közzétett bizalmas feljegyzés szerint az Európai Unió több magas rangú vezetője azt tanácsolta közeli munkatársainak, hogy megtakarításaik egy részét fektessék nemesfémekbe (Vertrauliche Mitteilungen, 2011. február 15). Meglehetősen szokatlannak számít, hogy az EU fejesei aggódnak a beosztottaik befektetései miatt, az ominózus dokumentum azonban megmagyarázza, hogy az alelnöknek mi volt a motivációja. „2011-ben erős inflációs nyomásra, az irányadó kamatszint emelkedésére és a főbb alapanyagok jelentős áremelkedésére számítunk. Újabb lökéshullámok várhatók a pénzpiacokon, az euró pedig devalvációs spirálba fog kerülni.” A társadalmi válság terén a dokumentum még ennél is riasztóbb kilátással számol. „A tagországokban a munkanélküliség növekedésének és a szociális állam lebontásának az együttes hatása növelni fogja az erőszak veszélyét. Középtávon a minimumra kell csökkentenünk a társadalombiztosítást,

még ha ez lázadásokat és erőszakot is fog kiváltani.” Minthogy az állam autoritását semmiképpen sem lehet kétségbe vonni, ahogyan a vele szoros véd és dacszövetséget alkotó fináncoligarchia hatalmát sem, meg kell tehát találni a megfelelő figyelemelterelő (diverziós) eszközt a nép dühének levezetésére. Erre a célra tökéletesen megfelel az afrikai tömeges bevándorlás jelentette „fordított gyarmatosítás” eredményeként Nyugat-Európában egyébként is évek óta fokozódó iszlamofóbia, amely könnyűszerrel tovább szítható a jórészt cionista kézben lévő (és a muszlimgyűlölet fokozásával természetesen is eminens izraeli stratégiai érdekeket is szolgáló) fősodratú média jóvoltából, hogy így tereljék el a „jónép” figyelmét a valós társadalmi problémákról (meg persze a gazdasági világválság okozóinak és legfőbb haszonélvezőinek a valós kilétéről). Ezt jelzi az a titkos CIA-jelentés, amelyet áprilisban szivárogtattak ki, és többé már egyáltalán nem titok, hogy amikor ennek a titkosszolgálatnak valamely bizalmasnak mondott dokumentuma nyilvánossá válik, akkor az biztosan propagandacélokból történik. A jelentés „a polgárháború lehetőségére” figyelmeztet „az EU bizonyos részeiben”, külön is kiemelve, hogy „Franciaországban és Spanyolországban a bebörtönzött bűnözők 70 százaléka muzulmán”, és hogy „jelentős bevándorló népességével Európa gyöngének és hanyatlónak tekinthető, ahol évről-évre nő a zavargások kockázata”. Az utóbbi időben számos nyugat-európai országban zömükben muszlim bevándorló fiatalok által kirobbantott súlyos utcai zavargások a CIS szerint „a jövő polgárháborúk előjeleiként” értékelhetők. „Ennek az az oka, hogy a bevándorlók egy része nem is akar beilleszkedni, inkább fegyveres erővel jogon kívüli zónákat hoznak létre, miközben az állam az (öshonos) lakosságot szisztematikusan lefegyverzi”, állítja a dokumentum, majd arra következtet, hogy ez a helyzet „nacionalista mozgalmak feltűnéséhez fog vezetni Európában 2012 és 2016 között, etnikai és vallási feszültségeket okozva minden európai államban és a muzulmánok kiűzését eredményezve”. Íme a Huntington-féle „civilizációk összeecsapásának” elmélete, a CIA által felmelegített (és előkészített) változatban. Különböző titkos propaganda- és akciószolgálatok azon mesterkednek, hogy a kollektív képzeletet manipulálva lelkileg destabilizálják az általuk vagy fedőszerveik által felheccelt, a helyi kollaboráns elitek által pedig önös politikai érdekből felbátorított etnikai kisebbségek terrorjának kitett európai öslakosságot. És ha már itt tartunk: mielőtt a gyöngyöspatai események kapcsán egyesek az orosz titkosszolgálatok aknamunkájáról fantáziálnak, előbb talán feltehetnék maguknak a „cui prodest” klasszikus kérdését. Azt tudniillik, hogy vajon leginkább kik húznak hasznot abból, ha Európa gyöngé, megosztott és etnikai konfliktusokkal terhelt? Különösen annak ismeretében, hogy az amerikai állampolgárságú „altruista” üzletember „cigánymentő” akciójával egyidejűleg (nem orosz, hanem) amerikai diplomaták bukkantak fel a községben, ahogyan például a

franciaországi etnikai forrongások színhelyein is rendre az amerikai „diplomáciai” aktivitás fokozódását érzékeli a francia belső elhárítás. Csak a legnaivabbak gondolhatják azt, hogy mindez a véletlen műve. Egyébként kész csoda, hogy egyáltalán bárkinek is lehetnek még illúziói egy olyan országgal kapcsolatban, amely a legalapvetőbb emberi jogokat és a nemzetközi jogot (szokása szerint ismét) megcsúfolva, az éj leple alatt, orvul gyilkoltatja meg álarcos martalócaival az első számú közellenségévé kikiáltott és védekezésre képtelen, merthogy fegyvertelen bűnbakját, biztonság kedvéért a feleségével és a kisfiával együtt („járulékos veszteségek”), miközben a „célzott likvidálást” elrendelő Nobel-békedíjas elnöke élő, egyenes adásban kukkolja végig a mézárást, fölöttébb istenes népe pedig spontán utcai karneválokön nyilvánítja azt „kósernek”. Van még lejjebb?